

ingediend op **1159** (2021-2022) – Nr. 2
23 mei 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Andries Gryffroy

over het voorstel van resolutie

van Sam Van Rooy, Bart Claes, Leo Pieters en Chris Janssens

over de noodzaak van een volledige regionalisering van de bevoegdheid Energie

Documenten in het dossier:
1159 (2021-2022) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Veerle Geerinckx, Liesbeth Homans, Sarah Smeyers, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Jo Brouns, Stijn De Roo;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneekhout;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

1. Inleidende uiteenzetting door Sam Van Rooy	4
2. Bespreking	7
3. Stemming	11
Gebruikte afkortingen	12

In de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie stond op 17 mei 2022 een voorstel van resolutie over de noodzaak van een volledige regionalisering van de bevoegdheid Energie op de agenda. Na bespreking werd het voorstel van resolutie verworpen.

1. Inleidende uiteenzetting door Sam Van Rooy

Sam Van Rooy wijst er bij de aanvang van zijn uiteenzetting op dat N-VA-voorzitter en Vlaams Parlements lid Bart De Wever afgelopen februari een institutionele atoombom over de kernuitstap bepleitte. De burgemeester van de mooiste stad van Vlaanderen sprak zich uit voor een regionalisering van de energiebevoegdheid. De term institutionele atoombom roept bij de spreker bepaalde herinneringen op. In de jaren negentig dropten de Franstaligen zo'n atoombom over de kwestie van de uitvoer van Waalse wapens. Het gaat hier dus niet over een kleinigheid.

Vanuit een constructieve ingesteldheid wil het Vlaams Belang de N-VA en Bart De Wever helpen, via het hier voorliggende voorstel van resolutie over de noodzaak van een volledige regionalisering van de bevoegdheid Energie. Het voorstel in kwestie werd op 23 februari 2022 ingediend met de vraag tot spoedbehandeling in de plenaire vergadering. Die spoed was geboden omdat de definitieve beslissing over de zeven huidige kernreactoren in dit land op 18 maart 2022 zou worden genomen door de knettergekke, door Groen gekaapte Vivaldiregering. Het lid betitelt de kernuitstap, inclusief het verbod om nog nieuwe kernreactoren te bouwen, naast de invoering van de euro en de massamigratie als één van de allergrootste blunders van dit land in de naoorlogse geschiedenis. Met dit voorstel van resolutie wilde het Vlaams Belang dit nog tegengaan. De vraag tot spoedbehandeling werd echter weggestemd door alle andere partijen. Maar Wilfried Vandaele, N-VA-fractieleider in het Vlaams Parlement vond het toch "een uitermate belangwekkend voorstel van resolutie" en hij dankte de collega's van het Vlaams Belang van harte. Nog volgens de N-VA-fractie behoeft het voorstel van resolutie "een grondiger debat onder deskundigen in de commissie". Tot daar de achtergrond van het hier vandaag voorliggende voorstel van resolutie, dat het lid graag zal toelichten.

Zoals de leden van deze commissie weten, en vele mensen en vele gefrustreerde Vlamingen in dit land ook weten, zijn de bevoegdheden voor energie – zoals ook het geval is op tal van andere domeinen – versplinterd tussen het federale en het gewestelijke niveau. Het is dan ook logisch dat bij de uitvoering ervan de Federale Regering en de Vlaamse Regering regelmatig met elkaar in conflict komen. Een homogenisering van die energiebevoegdheid zou derhalve een oplossing zijn voor dat probleem. Dat zou meteen ook het grote verschil in visie erkennen tussen de deelstaatregeringen over de toekomst van het energiebeleid. Op die manier kan elke deelstaat immers een gericht beleid voeren dat tegemoetkomt aan de specifieke behoeften die lokaal heersen. En het voorkomt ook dat het beleid op het ene niveau wordt tegengewerkt door het andere niveau, iets wat we vandaag continu zien.

Veel mensen zijn er zich niet van bewust, en het is ook bijna te gek voor woorden als men dat in een ander land wil uitleggen, maar momenteel is de productie van energie althans in theorie een louter federale bevoegdheid. Toch is het zo dat dit in de praktijk dan grotendeels betrekking heeft op energie uit fossiele brandstoffen en kernenergie, terwijl de productie van hernieuwbare energie, zoals onshorewind-energie en zonne-energie, een gewestbevoegdheid is. Er is geen logische verklaring waarom er op het vlak van bevoegdheidsverdeling een onderscheid gemaakt zou moeten worden naargelang de afkomst van de energie, dus naargelang de energiebronnen. De windparken op de Noordzee behoren daarentegen dan weer wel tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid, aangezien de Noordzee – voorlopig althans – buiten het territoriaal bevoegdheidsgebied van de gewesten ligt.

De spreker wijst erop dat het debat dat nu al vele maanden woedt over de kernuitstap aantoonst dat er ook op dat vlak fundamentele verschillen in visie bestaan tussen de deelstaatregeringen en de Federale Regering over de toekomst van nucleaire stroomproductie in België. Uit onderzoek is duidelijk geworden dat een meerderheid van de Vlaamse bevolking de kernuitstap afwijst. En er heerst grote bezorgdheid over de bevoorradingszekerheid in het geval van een nucleaire exit. Bevoorradingsproblemen zouden Vlaanderen ook disproportioneel harder treffen, aangezien wij als Vlamingen de economische motor van België zijn.

Bovendien is het voor de beschikbaarheid van voldoende koolstofarme elektriciteit – voor wie dat belangrijk zou vinden – zeer problematisch dat artikel 3 van de wet van 31 januari 2003 op de kernuitstap geen enkele ruimte laat voor de installatie van nieuwe nucleaire capaciteit. Er wordt daarbij onbegrijpelijkwijze ook volledig voorbijgegaan aan de technologische ontwikkelingen die de afgelopen jaren hebben plaatsgevonden en meer bepaald de ontwikkeling van zogenaamde kleine modulaire reactoren (small modular reactors – SMR's). Dat zijn kleinere, flexibelere, betaalbare en schonere kernreactoren dan de huidige generatie van conventionele reactoren. Die SMR's kunnen daarenboven ook in serie geproduceerd worden, wat de kostprijs ervan aanzienlijk naar beneden kan halen. Bovendien zijn ze ook veiliger dan de huidige reactoren. In onze buurlanden – Nederland, Frankrijk, Groot-Brittannië – worden dan ook al stappen gezet om dergelijke SMR's effectief te gaan produceren.

Sam Van Rooy concludeert dat een volledige regionalisering van de bevoegdheid voor de productie van energie de geschetste problemen kan oplossen. De deelstaten zouden daarbij dan zelf kunnen kiezen of ze het huidige aandeel nucleaire energie in de elektriciteitsmix al dan niet handhaven en zouden, indien gewenst, stappen kunnen zetten voor de ontwikkeling van nieuwe nucleaire capaciteit. De spreker stelt verder vast dat ook minister Zuhal Demir – met wie hij frequent de degen kruist – zich steeds meer ontpopt als een voorstander van kernenergie, iets waarover hij zich erg verheugt.

Ook de distributie, het vervoer en de transmissie van energie is een versplinterde bevoegdheid, wat zorgt voor een bijkomende laag van complexiteit. Wat aardgas betreft, is de federale overheid bevoegd voor het gasvervoer, de infrastructuur voor de opslag van grote hoeveelheden gas en voor de levering van gas aan de ondernemingen die aangesloten zijn op het vervoersnet. De gewesten zijn dan weer bevoegd voor de zogenaamde openbare gasdistributie, wat concreet het transport inhoudt van gas binnen een gemeentelijk of intercommunaal distributienetwerk tot bij de eindgebruiker.

Voor het vervoer van elektriciteit wordt de bevoegdheidsverdeling dan weer bepaald aan de hand van de spanning van het net. De federale overheid is bevoegd voor het elektriciteitsvervoer door middel van transmissienetten waarvan de nominale spanning meer dan 70.000 volt bedraagt. De gewesten zijn bevoegd voor de distributie naar de eindafnemers en voor het lokale transport (niet naar eindafnemers) door middel van netten waarvan de nominale spanning lager of gelijk is aan 70.000 volt. De gewesten zijn bovendien ook bevoegd voor de gesloten distributienetten, de flexibiliteits- en aggregatiediensten, de energiegemeenschappen en het energiedelen.

Het lid wijst erop dat voorbeelden uit het buitenland aantonen dat er geen reden is waarom de huidige federale bevoegdheden voor het gastransport en het vervoer van elektriciteit niet volledig geregionaliseerd zouden kunnen worden. In Duitsland, bijvoorbeeld, zijn er verschillende transmissienetbeheerders bevoegd voor het vervoer van elektriciteit in verschillende regio's.

Wat de tarieven en prijzen betreft, is de federale overheid bevoegd voor de energietarieven, met inbegrip van het prijsbeleid, maar met uitzondering van de distributie-

tarieven. Bij een regionalisering van twee van de bovengenoemde bevoegdheidsdomeinen – productie en transport – zouden ook de energietarieven zonder al te grote problemen geregionaliseerd kunnen worden. Het Vlaams Belang staat in dezen voor eenvoud, voor mensenmaat en voor logica.

Het lid verwijst daarbij naar de torenhoge prijsstijgingen voor energie op de grootmarkten, die zich de afgelopen maanden en ook vandaag nog duidelijk hebben doorgezet in de energiefacturen. Voor Sam Van Rooy toont dit meer dan ooit aan dat de bevoegdheidsverdeling in dit land veel te complex is, wat leidt tot een onsmakelijk rondje zwartepieten waarbij er continu over en weer gepingpongd wordt tussen de Federale Regering en de Vlaamse Regering over wie er nu precies hoe moet ingrijpen, en met welk bedrag de energiefactuur van de Vlamingen moet verminderen. Maar ondertussen zitten die Vlamingen natuurlijk wel met die energiefacturen.

Maar het is natuurlijk zo dat de deelstaatregeringen de afgelopen jaren een steeds groter wordende impact op die energiefactuur hebben opgebouwd, doordat ze die hebben gebruikt als een financieringsbron voor de subsidiëring van het klimaatdogmatische hernieuwbare-energiebeleid. Aan de hand van de zogenaamde openbare dienstverplichtingen werd en wordt (nog voor een deel) die subsidiëring doorgerekend aan de consument, die dat tot op vandaag nog grotendeels betaalt via zijn energiefactuur. Die situatie creëert niet alleen verwarring bij de bevolking over het gevoerde beleid, maar zorgt ook voor heel wat frustratie.

Om al die redenen, en naar aanleiding van de toch wel zeer stoere taal van Bart De Wever, heeft het Vlaams Belang het hier voorliggende – heldere – voorstel van resolutie ingediend.

Het lid somt daarop nogmaals de elementen op die tot de indiening ervan hebben geleid:

- de versplinterde en overlappende verdeling van de bevoegdheid voor energie en de onduidelijkheid die dat met zich brengt;
- de arbitraire wijze waarop die bevoegdheidsverdeling is bepaald;
- de fundamentele verschillen in visie tussen de Vlaamse en federale overheid wat de toekomst van het energiebeleid betreft;
- het toch wel markante gebrek aan draagvlak bij de bevolking in Vlaanderen voor de kernuitstap;
- de vaststelling dat Vlaanderen bij bevoorradingsproblemen disproportioneel getroffen zou worden;
- het feit dat het kerncentralepark van Doel in Vlaanderen ligt en een totaalvermogen heeft van ongeveer 2900 megawatt en zorgt voor duizenden Vlaamse jobs;
- het conflict dat is ontstaan tussen de Federale Regering en de Vlaamse Regering naar aanleiding van het vergunningsbeleid voor nieuwe gascentrales in Vlaanderen;
- de – momenteel politiek erg gevoelig liggende – impact die die nieuwe gascentrales zullen hebben op de stikstof- en broeikasgasuitstoot in Vlaanderen.

Qua overwegingen geeft hij mee dat:

- de Federale Regering ondertussen al de beslissing heeft genomen om twee kernreactoren open te houden, zonder daar echter een termijn op te kleven;
- de onderhandelingen met Engie bijzonder moeilijk verlopen, omdat het door opeenvolgende amateuristische Belgische regeringen in een machtspositie terechtgekomen is;
- artikel 3 van de wet van 31 januari 2003 houdende de geleidelijke uitstap uit kernenergie voor industriële elektriciteitsproductie definitief de deur sluit voor de oprichting van nieuwe nucleaire centrales en dus geen rekening houdt met de technologische ontwikkelingen in de sector;
- het realiseren van de klimaatdoelstellingen van de Vlaamse Regering – toch iets waar talloze partijen zich bijna wekelijks druk over maken – zal bemoeilijkt worden

door de elektriciteitsmix als de kernuitstap uitgevoerd wordt zoals nu gepland, dus met slechts twee reactoren die open worden gehouden.

Om al die redenen, en op grond van de opgesomde overwegingen, worden in dit voorstel van resolutie vier zaken gevraagd aan de Vlaamse Regering, te weten:

- 1° expliciet te kennen te geven dat Vlaanderen wil dat alle bevoegdheden voor energie geregionaliseerd worden;
- 2° de nodige stappen te ondernemen om een dergelijke bevoegdheidsoverdracht voor te bereiden;
- 3° verder te blijven investeren in het onderzoek naar en de ontwikkeling van nucleaire energie;
- 4° het duidelijke standpunt in te nemen dat kernenergie zijn plaats moet behouden in de Vlaamse energiemix.

2. Bespreking

Willem-Frederik Schiltz vindt dat Sam Van Rooy het voorliggende voorstel van resolutie met veel toewijding heeft toegelicht, maar wijst erop dat binnen dit Vlaams Parlement een Werkgroep Institutionele Zaken actief is. De werkgroep in kwestie is nog niet aan het einde van zijn werkzaamheden, waardoor voorliggend voorstel van resolutie – waarin stelling wordt genomen over één specifiek deelthema – een te stevige voorafname vormt. Dat overigens nog los van de bedenking dat hier niet zomaar eenzijdig bevoegdheden kunnen overgedragen worden. Daarnaast meent het lid dat een aantal inhoudelijke elementen die tijdens de toelichting werden aangehaald neerkomen op wat al te wijldropige interpretaties van de realiteit. Als Nederland aankondigt te gaan investeren in kernenergie, gaat het over de opstart van een studie naar de haalbaarheid van een toekomstige generatie reactoren. Het is dus niet alsof men op vandaag al bouwplannen gaat beginnen uittekenen of bestellingen gaat beginnen plaatsen. Verder worden er in het federale parlement evidentierwijze besprekingen gevoerd om in het kader van artikel 3 van de wet op de kernuitstap tot oplossingen te komen aangaande mogelijke toekomstige toepassingen. De spreker wil verder ook niet ingaan op de kwestie van de kernenergie, aangezien tot nader order enkel de federale overheid daarvoor bevoegd is. Afsluitend stelt het lid dat Open Vld dit voorstel van resolutie onmogelijk kan steunen, temeer daar de werkzaamheden in het kader van de Werkgroep Institutionele Zaken nog volop lopende zijn. Dat is de plaats waar zijn fractie haar standpunt over een verdere staatshervorming zal bepalen.

Andries Gryffroy heeft het voorstel van resolutie met de nodige aandacht gelezen. Ook hij moet echter vaststellen dat grondwettelijk gezien de opdeling van bevoegdheden enkel op federaal niveau kan gebeuren. Het Vlaams Parlement kan dat hier niet. In de Kamer van volksvertegenwoordigers zal de N-VA altijd volmondig steun verlenen aan inhoudelijk goede voorstellen over, bijvoorbeeld, de regionalisering van het energiebeleid. Aangezien de grondwettelijke bevoegdheid voor de herverkaveling van deze materie zich uitsluitend op het federale niveau bevindt, in casu bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, zal de N-VA het voorliggende voorstel van resolutie niet steunen.

Refererend aan de hoger aangehaalde tussenkomst van N-VA-fractieleider Wilfried Vandaele luidens dewelke het debat over dit voorstel van resolutie best werd overgelaten aan deskundigen, verklaart *Robrecht Bothuyne* het een eer te vinden te mogen participeren aan dat selecte gezelschap van deskundigen. Het lid wil bij de aanvang van zijn tussenkomst toch ook wat goed nieuws brengen. Hij stelt met name dat de toekomst Vlaams is, omdat hernieuwbare energie de toekomst is en Vlaanderen daarvoor bevoegd is. In het verlengde daarvan stelt het lid zich toch grote vragen bij de bewering dat serieproductie van SMR's snel, gemakkelijk en goedkoop zou zijn. In de echte wereld is dat momenteel zeker nog niet zo.

Ook op federaal niveau valt er goed nieuws te rapen. Daar wordt immers wel degelijk al beleid gevoerd zoals dat in dit voorstel van resolutie wordt gevraagd. Qua onderzoek en ontwikkeling investeert de Federale Regering ook in nucleair onderzoek. En met betrekking tot de aanpassing van artikel 3 van de wet op de kernuitstap wijst het lid op het cd&v-wetsvoorstel ter zake, dat ter tafel ligt in de Kamer van volksvertegenwoordigers, die in dezen als enige bevoegd is.

Het lid uit verder ook zijn bezorgdheid over de potentiële financieel-economische impact van het voorliggende voorstel van resolutie. Hoe denkt men de aandeelhouders van Elia en Fluxys te gaan vergoeden als zij straks gevat worden door een splitsing van hun activiteiten? Hoe zal de Vlaamse begroting gevrijwaard kunnen worden van de impact daarvan? En ook de ontmantelings- en bergingskosten zullen allicht een grote impact hebben op de Vlaamse begroting.

Verder is het voor de spreker evenmin duidelijk hoe met dit voorstel van resolutie de energiefactuur zou kunnen dalen.

Er kunnen met andere woorden nogal wat vragen gesteld worden bij het voorstel van resolutie. Het lid sluit zich derhalve aan bij de conclusies van de eerdere sprekers. Ook de cd&v-fractie zal het voorstel van resolutie dus niet goedkeuren.

Het verbaast *Sam Van Rooy* niet dat Open Vld en cd&v het voorstel van resolutie niet willen goedkeuren. Van die traditionele Belgicistische partijen, die in dezen ook flink wat boter op het hoofd hebben, viel dat te verwachten. Ze zijn door hun decennialange wanbeleid mee verantwoordelijk voor de grote problemen met de energiebevoorrading en voor de torenhoge prijzen.

Wat ze nu bijna twee decennia geleden hebben beslist inzake de kernuitstap is volgens het lid een van de grootste blunders in de naoorlogse geschiedenis van dit land. Op dat moment hadden die beleidspartijen integendeel moeten beslissen tot een 'kerninstap'. Want goede politici moeten vooruit kijken, moeten anticiperen. Als sommigen hier nu stellen dat die SMR's nog geen realiteit zijn, dan ligt dat onder andere aan het feit dat de betrokken politici nooit hebben geanticipeerd op dat soort van technologieën. In andere landen, vaak buiten Europa, heeft men dat wel gedaan. Daar wordt stevig onderzoek gedaan naar die materie en wordt er – vaak al decennialang – geïnvesteerd in de allernieuwste technologieën. En bij die laatste gaat het niet enkel over SMR's, maar ook over thoriumreactoren en kernfusie. Onder-tussen hinken we hier hopeloos achterop, wat deels verholpen zou kunnen worden via het goedkeuren van dit voorstel van resolutie.

Verder wijst de spreker erop dat wat in het voorstel van resolutie gevraagd wordt, bepaald ook niet excessief is. In essentie komt wat er gevraagd wordt gewoon neer op wat Bart De Wever en ook N-VA-ministers in de Vlaamse Regering, zoals minister Zuhal Demir, graag rondtoeteren in de mainstreammedia en op Twitter. Daar stellen ze dat ze voor kernenergie zijn, dat ze tegen de kernuitstap zijn, en dat er geïnvesteerd moet worden in kernenergie. Luidens Bart De Wever moest daarvoor zo nodig zelfs een 'institutionele atoombom' worden ingezet. Maar dat geldt blijkbaar niet meer wanneer het Vlaams Belang dan een voorstel van resolutie indient waar exact hetzelfde instaat en er opgeroepen wordt om in Vlaanderen het heft in eigen handen te nemen en niet langer te wachten op het hopeloze federale niveau, op die hopeloze door Groen gekaapte Vivaldiregering. Dat moet liefst ook nu gebeuren, want eigenlijk zijn we al bijna twintig jaar te laat. Er moeten stappen richting regionalisering worden gezet. Er moet worden aangegeven dat kernenergie altijd in onze energiemix moet blijven zitten. Wat dat laatste betreft, benadrukt Sam Van Rooy dat er hier nog niet eens gestipuleerd wordt voor welk aandeel van onze energiemix kernenergie goed moet zijn. Wat hem betreft kan dat gerust 70, 80 of zelfs 90 procent zijn, zoals in Frankrijk het geval is. Er worden dus maar een luttele vier dingen gevraagd, waar niemand van de N-VA iets op tegen kan hebben. En

toch speelt de N-VA hier het spelletje van de traditionele partijen mee. Het lid vindt het bijzonder triest dat de N-VA tegen dit voorstel van resolutie zal stemmen.

Daarop inpikkend herhaalt *Andries Gryffroy* dat dit debat op het federale niveau gevoerd moet worden. Dat is de plaats om de opdeling van bevoegdheden te vragen. Het is gewoon bizar dat dit voorstel van resolutie in dit gremium wordt neergelegd. Het ware logischer geweest mochten de Kamerleden van het Vlaams Belang dit hebben ingediend.

Ook *Willem-Frederik Schiltz* wenst nog iets recht te zetten. Meer bepaald wijst hij erop dat Open Vld de afgelopen twintig jaar heel wat investeringen heeft bepleit én bekomen inzake onderzoek naar nucleaire toepassingen. Dat gaat dan zowel over het SCK in Mol als over ITER in Frankrijk en CERN in Zwitserland. Open Vld heeft daar steeds vooropgelopen en zal dat ook blijven doen. Open Vld is immers een partij die gelooft in vooruitgang, maar die in tegenstelling tot het Vlaams Belang geen technologiefetisj heeft. Open Vld kijkt met een open blik naar alle mogelijke technologieën die ons land een meer duurzame energie kunnen leveren.

Robrecht Bothuyne komt tot de vaststelling dat hier bepaald geen 'debat onder deskundigen' is gevoerd. Hij heeft in de repliek van Sam Van Rooy alleszins geen of nauwelijks antwoord gekregen op zijn vragen over de impact op de Vlaamse begroting noch over de impact op de energiefactuur. En daarnaast is het niet omdat sommigen toeteren op Twitter dat men dat dan ook maar in commissie moet gaan doen.

Sam Van Rooy vindt het bizar dat hier gesteld wordt dat Open Vld fors geïnvesteerd zou hebben in kernenergie, waarbij Willem-Frederik Schiltz onder andere naar het SCK in Mol verwees. De vraag rijst dan waarom ze mee een wet heeft goedgekeurd die voorziet dat al onze kerncentrales dichtgaan en die zelfs verhindert dat er nieuwe kerncentrales gebouwd zouden worden. Dat staat haaks op de bewering dat er geïnvesteerd wordt in de nieuwste technologie inzake kernenergie. Een aantal academici krijgen de mogelijkheid om onderzoek te doen, maar tegelijkertijd wordt de deur gesloten voor de optie om in dit land toch nog verder te gaan met kernenergie. Het lid kwalificeert dit als hopeloos hypocriet.

De torenhoge energierekeningen waarmee we vandaag geconfronteerd worden zijn daar mee het gevolg van. Daar waar Robrecht Bothuyne in dat verband naar de Vlaamse begroting verwees, verwijst de spreker naar de begroting van de huisgezinnen die hun energierekening niet meer kunnen betalen ten gevolge van het wanbeleid dat op alle niveaus in dit land gevoerd wordt. Van het lokale tot het Europese niveau speelt de partij van Robrecht Bothuyne mee. En overall heeft ze een beleid gevoerd dat vandaag leidt tot energiearmoede bij steeds meer gezinnen in dit land. En dan maar denigrerend doen naar anderen over wie er expert of specialist is. Hoe denkt hij wel dat de bevolking naar hem en zijn partij kijkt als ze de energiefactuur in de bus krijgen? Die bekijken hen terecht als een bende amateurs die al decennialang hun eigen belang vooropstellen, en niet het belang van de Vlamingen en hun energiefactuur.

Willem-Frederik Schiltz repliceert dat het boerenbedrog is als men de mensen wil wijsmaken dat door het bouwen van meer kernreactoren hun energiefactuur zal zakken. Die factuur kan enkel verlagen door ervoor te zorgen dat de gezinnen minder energie nodig hebben en zelf meer energie kunnen produceren via de door Sam Van Rooy vermaledijde zonnepanelen, windmolens en andere duurzame technologieën. De marktprijs voor elektriciteit wordt ook niet in België, en al zeker niet in Vlaanderen bepaald. Hij wordt Europees bepaald. En of wij hier nu één, twee, drie, vier of tien kernreactoren bouwen, dat zal geen enkele impact hebben op de factuur. Wel zal dat onze begroting – zowel de Vlaamse (mocht dat Vlaams zijn) als de federale – doen

kelderen, waardoor er nog minder geld zal zijn om de mensen te helpen bij het doorvoeren van de energietransitie.

Het verheugt *Robrecht Bothuyne* dat Sam Van Rooy toch nog heel eventjes is ingegaan op de kwestie van de energiefactuur, want zijn basisvraag was toch wel hoe het hier voorliggende voorstel van resolutie er zou kunnen toe bijdragen dat die zou gaan dalen. Het antwoord is duidelijk. De energiefactuur van de Vlaming zal hier helemaal niet door dalen. Wel zal hier een kostprijsstijging uit voortvloeien ten gevolge van het opdelen van activiteiten waar schaal en schaalvergroting net bijzonder belangrijk zijn. Zo zou Vlaanderen, bijvoorbeeld, een tweede FANC moeten gaan oprichten. Dat alleen al zou goed zijn voor een kostprijs van 27 miljoen euro. En ook de aandeelhouders van Elia en Fluxys zouden moeten worden vergoed voor de geleden schade enzovoort. Om dan nog te zwijgen over de kosten voor ontmanteling en berging van de kerncentrales, die dan allicht ook naar de Vlaamse belastingbetaler zouden worden doorgeschoven. Door dit voorstel van resolutie niet goed te keuren, wordt de Vlaamse belastingbetaler en de Vlaamse energieconsument een belangrijke dienst bewezen. Wie in dezen de amateur is, kan de Vlaamse kiezer dan beoordelen.

Sam Van Rooy repliceert daarop dat er decennia geleden beslist had moeten worden om de kernreactoren open te houden. Al tientallen jaren geleden had men moeten beslissen om geleidelijk te investeren in nieuwe kernreactoren. Mocht dat gebeurd zijn, dan waren de energieprijzen niet de pan uitgerezen, zoals nu wel het geval is.

Steven Vandeput, voorzitter, roept op om het debat te beperken tot de zaken waarvoor de Vlaamse Regering en dit Vlaams Parlement op dit moment bevoegd zijn. Het Vlaams Parlement heeft op vandaag geen bevoegdheid over nucleaire energie. Hier dient het debat dus te worden toegespitst op wat we wel kunnen doen.

Daarop inpikkend stelt *Sam Van Rooy* dat de basisreden voor het indienen van dit voorstel van resolutie er net in bestaat op te roepen om het heft in eigen handen te nemen, om het aandeel kernenergie in onze energiemix te verhogen en te verzekeren, om ervoor te zorgen dat de energiebevoorrading in eigen handen komt en om te voorkomen dat de bevolking wordt opgezadeld met het oplossen van een probleem dat de politiek heeft gecreëerd. Nu wordt immers gesteld dat wie een lagere energiefactuur wil maar minder moet verbruiken en dure zonnepanelen of een dure warmtepomp moet aanschaffen. En voor wie dat niet kan betalen zullen er subsidies komen, die finaal echter gefinancierd zullen worden door de belastingbetaler. Het is op die manier dat de groenestroomcertificaten in de energiefactuur zijn terechtgekomen, waardoor ze fel gestegen is. Dat is het beleid dat tot nu gevoerd is.

Het Vlaams Belang wil daarentegen op tijd anticiperen door kernreactoren langer open te houden. Die reactoren zijn overigens toch al afgeschreven, waardoor er geen bijkomende kost is. Ze langer openhouden is pure winst. Als men die tientallen miljarden die het bestaande beleid geïnvesteerd heeft in hernieuwbare energie – in die onnozele zonnepanelen en die dwaze windmolens – in kernenergie had geïnvesteerd, dan zou er op vandaag geen enkel probleem geweest zijn.

3. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie over de noodzaak van een volledige regionalisering van de bevoegdheid Energie verworpen met 10 stemmen tegen 3 stemmen.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Andries GRYFFROY,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CERN	European Organization for Nuclear Research (Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire)
FANC	Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
ITER	International Thermonuclear Experimental Reactor
SCK	Studiecentrum voor Kernenergie
SMR	small modular reactor